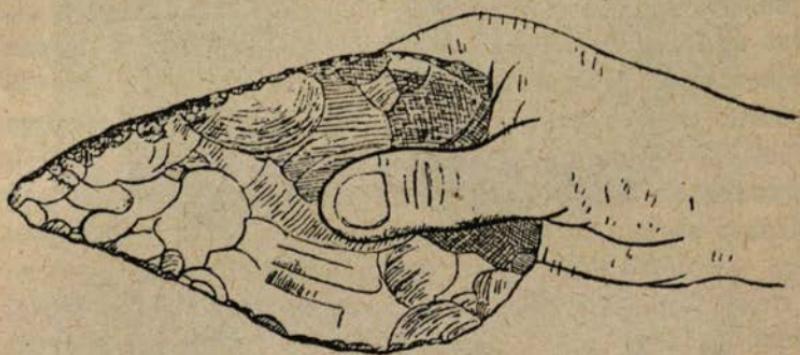


употрѣбилъ кремъка, а по-после коститѣ и рогата на разни животни. Когато разбивалъ разни камъни, той разбралъ, че кремъкътъ се троши най-лесно. И при това всѣки кжъсъ притежава естествено заострени ржбове и рогове. Единъ такъвъ кжъсъ може направо да се употребява като ножъ, едно много необходимо оржжие за тогавашния човѣкъ. Съ него той може да разпори и одере убито животно; може да си отрѣже тояга, да я заостри и оглади; съ ножа може да изрѣзва отъ кости и рога разни други орждия: шила, игли, върхове за копия, стрели и др.

Едно отъ най-старитѣ орждия, което е приготвила нѣкога човѣшката ржка, е юмрученътъ клинъ (обр. 2). Той билъ 15—20 см. дълго оржжие съ три-жгълна или сърдцевидна форма, направено отъ кремъкъ.



Обр. 2. Юмрученъ клинъ.

Съ това оржжие тогавашниятъ човѣкъ се бранѣлъ отъ кръвожаднитѣ животни и нанасялъ смъртоносни удари при нужда. Страницнитѣ остри ржбове могли да му служатъ като ножъ, като брадва за отсичане тояги, като стъргалка за изчистване на животински кожи отъ подкожната тъкань и пр., а широкиятъ край, който е несравнено по-дебелъ, могълъ да биде употребенъ като чукъ. Следователно юмрученътъ клинъ представя